

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Επί του σχεδίου νόμου «περί εισιτηρίων εξετάσεων διά τας Ανωτάτας και Ανωτέρας Σχολάς».

Πρός την Ε' Αναθεωρητικήν Βουλήν των Ελλήνων

Τò παρόν σχέδιον νόμου σκοπόν ἔχει τὴν ἐνοποίησην καὶ συστηματοποίησιν τῆς νομοθεσίας ἣ ὁποία διέπει τὸν θεσμόν τῶν εισιτηρίων ἐξετάσεων διά τὰς ἀνωτάτας καὶ ἀνωτέρας σχολάς.

Δύο κύρια νομοθετήματα ἐκ τῶν νῦν ἰσχυόντων περὶ τὸ θέμα τοῦτο ὑποκαθίστᾷ πλήρως τὸ ἐν σχέδιῳ νομοθετήματι. Ταῦτα εἰναι: Τὸ Ν.Δ. 237/1969 «περὶ εισιτηρίων ἐξετάσεων διά τὰς ἀνωτάτας καὶ ἀνωτέρας σχολάς» καὶ τὸ Ν.Δ. 1137/1972 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ εισιτηρίων ἐξετάσεων διά τὰς ἀνωτάτας καὶ ἀνωτέρας σχολάς διατάξεων».

Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἐν σχέδιῳ νόμου ἐπερχόνται αἱ κάτωθι μεταβολαὶ ἐν σχέσει πρὸς τὸ νῦν ἰσχύον καθεστώς:

1. Καταργεῖται ὁ περιορισμὸς τῶν κατόχων πτυχίου ἐκκλησιαστικῶν ἢ ἱερατικῶν σχολῶν ὅπως προέρχωνται εἰς ἐξετάσεις μόνον διὰ τὰς Θεολογικὰς Σχολάς. Περὶ τῆς ἰσοτιμίας τοῦ ὡς ἄνω πτυχίου πρὸς τὸ ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἀπεφάνθη σχετικῶς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας (ἀπόφαισις ὑπ' ἀριθ. 1715/1964).

2. Καταργεῖται ἡ ὑποχρέωσις τοῦ Κράτους, ὅπως καθορίζῃ ἴδιον κύκλον ἐξετάσεων καὶ ἴδιαν ἐξεταστέαν ὕλην διὰ τοὺς κληρικούς καὶ μοναχούς, τοὺς ἐπιθυμοῦντας ἐγγραφῆν εἰς τὰς Θεολογικὰς Σχολάς. Οὗτοι δύνανται, ἐφ' ὅσον ἐπιθυμοῦν νὰ μετατόχουν τῶν ἐξετάσεων ἐπὶ ἰσοῖς ὄροις μετὰ τῶν λοιπῶν ὑποψηφίων, θὰ ἔχουν δὲ παραλλήλως τὴν δυνατότητα εἰσγωγῆς εἰς τὰ συνιστώμενα νέα τριετοῦς φροντιστεῖας τμήματα ἱερατικῆς μορφώσεως τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν. Σκοπὸς τῆς μέχρι τοῦδε ὑφισταμένης διατάξεως ἦτο, ὡς ἐμπνευλιγμένως ἐτονίσθη, ἡ ἀνάγκη παροχῆς δυνατότητος μορφώσεως εἰς τὸν Ἐκκλησίᾳ. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι τοῦτο ἐπιτυγχάνεται διὰ τῶν προαναφερθέντων τριετῶν τμημάτων, οὐδὲν νόημα ἔχει ἡ διατήρησις ἐφεξῆς ἴδιου κύκλου ἐξετάσεων τῶν κληρικῶν καὶ μοναχῶν.

3. Καταργεῖται ἡ ὑποχρέωσις τῶν υποψηφίων, ὅπως ἐπιτόχουν γενικὸν ἐκθμὸν ἐπὶ τῶν ἀπὸ κοινῆς ἐξεταζομένων εἰσγωγικῶν μαθημάτων καλύπτοντα τοῦλάχιστον τὸ ἡμίση τῆς κλίμακος ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶναι οὗτος. Ὁ περιορισμὸς οὗτος ἐπὶ πάντα σχεδόν, τὰ εἶη κατὰ τὰ ὁποῖα λειτουργεῖ ὁ θεσμὸς, εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ψήφισιν νομοθετημάτων διὰ τὴν παροχὴν ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ὅπως ὑποδείξῃ τὸ ὡς ἄνω κατώτατον ἀπαιτούμενον ὄριον γενικῆς ἐκθμῆς.

4. Καταργεῖται ὁ περιορισμὸς, κατὰ τὸν ὁποῖον εἰς περιπτώσιν ἰσοβαθείας τοῦ ὀλικῆς ἐκθμῆς εἰς τὴν τελευταίαν θέσιν ἐκάστης σχολῆς, ἐλαμβάνετο ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἐπιλογὴν ἢ φθίνουσα σειρά ἐκθμῆς ἀπολύσεως τοῦ σχολείου μέσης ἐκπαίδευσως. Διὰ τοῦ σχεδίου νόμου ἅπαντες οἱ ἰσοβαθεύοντες μετὰ τοῦ τελευταίου εἰσαγομένου εἰς ἐκάστην σχολὴν εἰσάγονται εἰς αὐτὴν ὡς ὑπεράριθμοι.

Σκόπημον πάντως θεωροῦμεν νὰ τονίσωμεν ὅτι ἡ ἐπιλογὴ τῶν υποψηφίων θὰ ἐξακολουθῇ νὰ γίνεταί ἐπὶ τῆς ἐξέσεως τοῦ ὀλικῆς κῶν ἐκθμῆς, ὁ ὁποῖος, ὡς ὀρίζεται εἰς τὸ σχέδιον εἶναι τὸ ἄθροισμα γενικῆς ἐκθμῆς καὶ ἐκθμῆς ἀπολυτηρίου Γυμνασίου.

5. Καταργεῖται ὁ περιορισμὸς κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ εἰσαγόμενος εἰς σχολὴν τινὰ εἶαι νὰ ἐγγραφῆ εἰς αὐτὴν εἴτε κατὰ τὸ ἔτος τῆς ἐπιτυχίας του εἴτε κατὰ τὸ ἐπόμενον καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν θὰ εἶχε μετάρχει κατὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο ἔτος τῶν εισιτηρίων ἐξετάσεων. Ἄπαντες οἱ περιορισμοὶ

αἰσούνται. οἱ εἰσαγόμενοι δύνανται νὰ ἐγγραφοῦν ἐντὸς ἐξαίως πάντοτε τῶν σχετικῶν προθεσμιῶν ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς εἰσγωγῆς τῶν ἀνεξαρτήτως δὲ τῆς συμμετοχῆς τῶν ἢ μὴ εἰς τὰς εισιτηρίους ἐξετάσεις τοῦ ἔτους ἐγγραφῆς.

6. Καταργεῖται ὁ θεσμὸς τῶν ὑποτροφίων τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 237/1969, αἱ ὁποῖαι ἐφορροῦντο εἰς ἀναλαμβάνοντας τὴν ὑποχρέωσιν ἐπταετοῦς ὑπηρεσίας εἰς τὴν δημοσίαν μέσθν ἐκπαίδευσιν, μὴ ὑφισταμένης πλέον ἀνάγκης ὑπάρξεώς του. Σημειωτέον, ἄλλωστε, ὅτι ἐκ τῶν ὑποτρόφων τούτων ἄλλοι μὲν ἔχουν προαποφασίσει ὅπως σταδιοδρομήσουσιν ὡς ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοί, ὁποῖοι εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἡ ὑποτροφία ἀποτελεῖ ἀπλῶς «Βοήθημα» καὶ δὲν εἶναι «κίνητρον», ὡς ὁ σκοπὸς τοῦ νόμου. Ἄλλοι δὲ ἐπωφελοῦμενοι τῆς παρεχόμενης εὐχερύτερας δυνατότητος εἰσγωγῆς, λόγῳ τοῦ κεχωρισμένου ἀριθμοῦ τῶν θέσεων καὶ τοῦ παρεχόμενου κατὰ μῆνα ποσοῦ, οὐδέμιν πρόθεσιν ὑπηρεσίας εἰς τὴν μέσθν ἐκπαίδευσιν ἔχουν, ἐπιδιώκοντας μετὰ τὴν ἀποροίτησιν τῶν τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ἐκ τῆς ὑποχρέωσεως.

Εἰδικώτερον διὰ τοῦ ἄρθρου 1 διαγράφεται ὁ σκοπὸς καὶ ὁ χαρακτήρ τῶν εισιτηρίων ἐξετάσεων καὶ καθορίζεται γενικῶς ἡ φύσις τῶν ἐξεταζομένων εἰσγωγικῶν μαθημάτων.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 2 προσδιορίζεται συγκεκριμένως ὁ τίτλος σπουδῶν, ὁ ὁποῖος παρέχει δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὰς εισιτηρίους ἐξετάσεις.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 3 ρυθμίζεται ὁ ὅλη διαδικασία τῆς ἐπιλογῆς. Αἱ διεύθυνται αὐτὴν ἀρχαὶ καὶ πάντες οἱ σχετικοὶ κανόνες διατυπώνονται κατὰ τρόπον ἐνικαῖον καὶ καλύπτοντα πλήρως σημεία. Ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ ἠδύνατο νὰ ἐγερθοῦν ἀριστερήσεις ἐν τῇ πράξει.

Εἰδικώτερον διὰ τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου τούτου, παρέχεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἡ δυνατότης ὅπως μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν ἀποτελεσμάτων καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ὑφίστανται κενὰ εἰς σχολὰς δι' ἃς ἀπαιτοῦνται εἰδικὰ μαθήματα (ξένων γλωσσῶν, Ἀρχιτεκτόνων κλπ.) ὑποδείξῃ τὸ κατώτατον ἀπαιτούμενον ὄριον εἰδικῆς ἐκθμῆς εἰς τὰ 4/10 τῆς κλίμακος ἐφ' ἣς οὗτος εἶναι (ἀντὶ τῶν ἀπαιτούμενων 5/10).

Διὰ τοῦ ἄρθρου 4 παρέχεται εὐχέρεια ἐναλλαγῆς τοῦ δικαιώματος ἐγγραφῆς τῶν εἰσγαγόμενων εἰς τὰς σχολὰς καὶ διὰ τὰ ἐπόμενα δύο ἀκαδημαϊκὰ εἶη.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 5 ἐπιναλαμβάνεται αὐτολεξεί ἡ ἡδὴ ἰσχύουσα διάταξις ἡ ἀφορῶσα εἰς τὰς δαπάνας τῶν ἐξετάσεων.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 6 παρέχεται ἐξουσιοδοτήσις πρὸς ἐκδοσιν Π. Δ/των, ἀναγκαιῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐν σχέδιῳ νόμου ἢ ρυθμίζονται εἰδικὰ τινὰ θέματα σχετικῶν ἔχοντα πρὸς τὰς εισιτηρίους ἐξετάσεις καὶ τὴν εἰσγωγὴν τῶν σπουδαστῶν, ὡς καὶ τὴν ἄνευ ἐξετάσεων ἢ καθ' ὑπέρθεσιν εἰσγωγὴν εἰς σχολάς.

Διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 ὀρίζεται, ὅτι δὲν διγόνται αἱ διατάξεις τῆς κειμένης νομοθεσίας, αἱ προελέπονται τὴν ἄνευ ἐξετάσεων εἰσγωγὴν ἀριστούχων εἰς τὰς Παιδγωγικὰς Ἀκαδημίας καὶ Σχολὰς Νηπιγωγῶν, διὰ δὲ τῆς παραγράφου 2 αὐτοῦ καταργοῦνται αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 237/1969, 1137/1972 καὶ 1161/1972 ἐξαιρουμένης τῆς πρρ. 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 237/1969, ἥτις ἀναφέρεται εἰς διατάξιν συστάσεως τοῦ Τμήματος Εἰσιτηρίων Ἐξετάσεων, προελέπεται δὲ ὡς ἦτο ρυθικὸν ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ καταργουμένου Ν.Δ. 237/1969 ἐξακολουθοῦν ἐφαρμοζόμεναι, μόνον διὰ τοὺς μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ νόμου τυχόντες ὑποτρόφους.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τέλος ὀρίζεται ὅτι ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 5 Μαρτίου 1975
Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας
καὶ Θρησκευμάτων
ΠΑΝ. ΖΕΠΟΣ